

NIKDO SE TU NENUDÍ, ALE VŠECHNO JE NUDNÉ

Pamela, Veronika Olejárová, Minami Nishinaga

kurátorka Anežka Januschka Kořínková

17. 11. 2023 - 14. 1. 2024

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě / galerie Alternativa
Komenského 10, Jihlava (www.ogv.cz)

Výstavní projekt se svým názvem odkazuje k eseji již zesnulého teoretika a filozofa Marka Fishera z roku 2014, v němž tvrdí, že kapitalismus v současné podobě nudu vymýtil, nepodařilo se mu však zbavit znučených lidí.

Koncept výstavy připravené pro OGV staví na myšlence, kdy je nuda neodlučitelným společníkem našich životů. Je všeobklopujícím stavem, který překrývá celý horizont, a to dokonale. Proto je tak nepříjemný. Nuda požívá naše bytí, máme pocit, že jí neunikneme. Je to ale právě naše schopnost koncentrace, na kterou útočí. Může za to nekonečné rušení pozornosti, které je kapitalistickému kyberprostoru vlastní. Pokud je nuda prázdné soustředění, mohou ji vyvážit pozitivnější podoby koncentrace, které ovšem kapitalismus nabídnout nedokáže. Místo toho aby nám dal něco fascinujícího, jenom odvrací naši pozornost od vlastního znučení.

V současnosti vynakládáme na boj s nudou nemalé prostředky. Hodnota globálního zábavního a mediálního trhu v roce 2023 dosahuje 2,6 biliónu dolarů. V důsledku technologických pokroků posledních let máme celou historii zábavy na dosah ruky, což celou situaci ještě zhoršilo. Všechno už tu bylo, nic nás už nepřekvapí. Zažíváme více nudy, protože jsme bombardováni rádobou vzrušujícími stimuly, které ale nemohou být stále intenzivnější a zábavnější. A tak se stále více objevují proluky, v nichž máme pocit, že se propadáme do stále větší nudy, kterou paradoxně utěšujeme stejným způsobem. Chybí nám přítomnost tady a teď.

Dalo by se říct, že po staré nudě způsobené momentálními okolnostmi se nám až skoro stýská. Nekonečně táhnoucí se fronty bez mobilu v ruce, dlouhé noci potom, co televizní vysílání o třech programech skončilo. Pro **Veroniku Olejárovou** jsou tyto momenty tzv. situační nudy, spojené s cestováním v dopravních prostředcích, kdy je nucena setrvat na jednom místě, koukat před sebe a nechat proudit své myšlenky, kterým nemůže uniknout. V prostorách galerie nainstalovala sedací pytle s bezpečnostními pásy, když se rozhodla tento zážitek nudy zprostředkovat také diváctvu. Pohodlně se usad', odlož telefon, připoutej se a nud' se.[1]

Znuděnost je všude, ale přesto se tu nikdo nenudí. Příkladem takového rozpoložení je práce **Pamely**, která zde prezentuje své pastelové kresby vznikající jako doprovodná činnost při sledování nebo poslechu detektivek. S vývojem současných technologií a nástupem sociálních sítí jsme si už odvykli, nebo byli donuceni, soustředit se pouze na jednu činnost v jeden okamžik. Už nás to neuspokojí. Způsob instalace Pameliných děl můžeme číst jako odkrývání jednotlivých vrstev nudy. Od existenciální, ptající se po smyslu věcí a událostí, popisu stavů, které jako lidé zažívající nudu dobře známe, až po fotografie

vzniklé autorčiným pozorováním věcí a jejich vztahů k sobě navzájem. Pamela tak vytváří fotografie, někdy humorné, které nás zároveň svým obsahem nepřekvapí. Protože všechno už tu bylo.

Pomyslný boj s nudou jako výdobytkem moderní společnosti pak vypráví příběh imaginární farmářky, kterou v díle *Holy Cröp!*, ztvárňuje sama autorka **Minami Nishinaga**. Farmářství je zde myšlenko jako metafora pro hledání a hraní si s obavami v naší hlavě. Může být přitom nahrazeno jakoukoliv jinou činností, kterou se rozhodneme vykonávat, abychom unikli pocitu nudy, prázdnotě v nás. Hlavní protagonistka ve videu je dokonce tak úspěšná ve svém farmaření, že se jí daří celkem pravidelně získávat cenu pro nejlepšího farmáře*ku roku. Dáme raději přednost starostem okupujících náš mozek ve snaze vyhnout se nudě nebo se s ní smíříme? Měsíček přihlížející shora nás nesoudí, ať se rozhodneme jakkoliv.

Vystavující: Pamela, Minami Nishinaga, Veronika Olejárová

Kurátorka: Anežka Januschka Kořínková

Veronika Olejárová (*1999) je čerstvou absolventkou ateliéru Volného umění I na pražské UMPRUM u Dominika Langa a Edith Jeřábkové, vizuální umělkyní a kulturní pracovnící. Ve své volné tvorbě intuitivně hledá momenty, které ji jako jednotlivce, ale i společnost obklopují a u kterých nejvíce cítí jejich potřebu je zpracovat. Byla aktivní členkou performativního kolektivu *Collective Inactions*. Spolupracovala na tvorbě scénografie divadla *Studio Hrdinů* (*Poslední kapitola dějin světa, Moje říše z tohoto světa*) a scénografie pro choreografku *Natálii Vackovou*. V roce 2021 spoluzaložila komunitu ateliérů *Inkubátor Krenovka*.

Pamela (*1991) absolvovala Akademii výtvarných umění v Praze v ateliéru *Nová média II*. Ve své umělecké praxi se věnuje převážně fotografii a instalaci, v posledních letech se vrací k médiu kresby. Svou tvorbu prezentovala v českých nezávislých galeriích i v zahraničí (např. Amsterdam, Dusseldorf). V roce 2017 byla finalistkou mezinárodní soutěže diplomových prací *Startpoint*. V roce 2018 byla na rezidenčním pobytu v *Egon Schiele Art Centru* v Českém Krumlově a v roce 2020 absolvovala mezinárodní rezidenci v rámci *Brno Artists in Residence*, v polské *Galerii Arsenal*. V letech 2013-23 byla součástí organizačního a kurátorského kolektivu galerie *City Surfer Office*. Aktuálně se Pamela věnuje vlastní tvorbě, společně s umělcem *Epos 257* kurátoruje rezidenční program *Pražírna AB3* a pracuje pro kulturní organizace jako produkční.

Minami Nisnihaga (*1995), původem z Japonska, absolvovala Ateliér sochařství Dominika Langa a Edith Jeřábkové na UMPRUM v Praze. Ve své umělecké tvorbě se snaží porozumět podstatě života prostřednictvím svého antropologického zázemí a vrozenou posedlostí drobnými detaily v životě, jazyce a sociálních interakcích, které vyjadřuje skrze své umění. Tyto kulturní a sociální poznatky komunikuje k diváctvu skrze jídlo, stavění miniaturních soch, video a objekty. Jednou by se chtěla stát básnířkou (poet), prozatím je však pouze “potetic” nebo “poetic”.

---

[1] Doporučená doba je alespoň 10 minut.